

[Holdgaard.]

litik, om hvilken han sagde, at den skulde være borgerlige Partiers Politik, snart vil gaa sin Undergang i Møde. Og saa har man Lov til at forudsætte, at det ærede Medlem Hr. Pürschel i nogen Maade kan se rigtigt. Og jeg tror, at mange her i Tinget og ogsaa udenfor Tinget med Glæde vil se hen til den Dag, da denne Politik, som Ministeriet Madsen-Mygdal fører, gaar sin Undergang i Møde.

Dette er kun glædeligt; men jeg ønsker dog at tilføje, at det er ikke sikkert, at det ærede Medlem Hr. Pürschel og jeg er enige i Begrundelsen heraf. Det ærede Medlem begrundede sin Opfattelse dermed, at denne Politik, som Statsminister Madsen-Mygdal fører an i, ikke er borgerlig og ikke bred nok, som han udtrykte sig, ikke tillokkende nok for borgerlige Vælgere. I og for sig er jeg ikke uenig i den Opfattelse, at Statsminister Madsen-Mygdals Politik i en vis Forstand ikke er bred og borgerlig nok, thi det, jeg forstaar ved en virkelig borgerlig Politik, er en Samfunds- og Folkepolitik, der tager berettiget Hensyn til de forskellige Klasser i Befolkningen; og det synes jeg ikke, at den Politik gør, for hvilken den højtærede Statsminister staar som Talsmand.

Hvis jeg ganske kort skulde samle min Opfattelse af den Politik, der er ført i den højtærede Statsministers Regeringsperiode, vilde jeg sige, at den gaar ud paa dette, at man søger efter Evne at gøre Kaarene vanskeligere for de daarligt stillede i vort Samfund; og efter at man har faaet denne Gerning fuldbyrdet, bruger man en væsentlig Del af de derved indvundne Midler til at lette Skatterne for de rigeste her i Landet. Det forekommer mig, at en saadan Politik ikke kan betegnes som en Samfunds- eller Folkepolitik, men derimod som en ensidig Klassepolitik i Renkultur. Jeg er derfor ikke sikker paa, at det ærede Medlem Hr. Pürschel og jeg kan blive enige i Begrundelsen af den Opfattelse, det ærede Medlem fremsatte.

Naar det ærede Medlem Hr. Pürschel endvidere betegnede nogle af Partierne som borgerlige Partier fremfor andre eller i Modsetning til andre, er det vel ikke ubeskedent at stille det Spørgsmaal: Med hvilken Ret kan man betegne nogle Partier som borgerlige Partier fremfor andre? Er de Husmænd,

som det ærede Medlem Hr. Pürschel i Gaar syntes at være stærkt interesseret i, de Husmænd, som stemmer paa Socialdemokratiet eller det radikale Venstre, ikke lige saa gode Borgere som de, der stemmer for Venstre og det konservative Folkeparti? Jeg har aldrig rigtig forstaaet den Skillelinie, som visse Partier stadig væk vil drage mellem borgerlige og ikke-borgerlige Partier; men maaske det ærede Medlem Hr. Pürschel med sit Udtryk „borgerlige Vælgere“ forstod spidsborgerlige.

Det ærede Medlem Hr. Pürschels Tale var i det hele taget præget af en vis Bitterhed næsten til alle Sider og ikke mindst, kan man godt sige, overfor hans eget Parti. Man fik det Indtryk, at han synes, man her i Rigsdagen har ført en for ensidig Husmandspolitik, flere Gange betegnede han den som Husmandsmerkantilisme. Derved maa han jo forstaa, at man har ført en Politik, som ensidigt har haft til Hensigt at ophjælpe denne Samfundsklasse.

Jeg er ganske uenig med det ærede Medlem i den Betragtning. Naar man ved, at der til Ophjælpning af smaa Brug her i Landet i Tidsrummet, fra denne Lovgivning begyndte, 1900, til 1927 efter den gamle Husmandslov er udlaant et Beløb af 105 Mill. Kr. og godt 15 Mill. Kr. til Tillægsparceller, i alt 120 Mill. Kr., og naar man yderligere ved, at der, som det er fremhævet fra sagkyndig Side, indkasseres omtrent det samme Beløb aarlig af Industrien gennem Beskyttelse, er der ingen Grund for det ærede Medlem Hr. Pürschel til med Overlegenhed og Haan i Stemmen at tale om Husmandsmerkantilisme, og der er da særlig ingen Grund dertil for en Mand, som selv siger, at han er trukket tilbage til den Ubemærkethed, hvor han naturligt hører hjemme.

Det ærede Medlem var, som sagt, utilfreds med næsten alt og alle. Han udtalte ogsaa Utilfredshed med det Lovjaskeri, der finder Sted her i Rigsdagen. Det er ikke min Hensigt i særlig Grad at ville modsige ham i dette Spørgsmaal, der kan forekomme Tilfælde, hvor ogsaa jeg synes, man er lidt for ivrig med at presse Lovforslag igennem og noget for utilbøjelig til at give de nødvendige og berettigede Oplysninger, der kræves for at gaa med til Gennemførelsen.

I den Forbindelse vil jeg gerne nævne,